

DINA BENTO

Destin de mamă

de ce s-a închis mama în baie

Editura Ambra

2021

Destin de mamă – De ce s-a închis mama în baie?

Copyright © 2021 Dina Bento

Toate drepturile rezervate

Publisher: Editura Ambra, Romania

www.ambrabooks.com

office@ambrabooks.com

Editor: Silvia Buzori (www.tepromovez.ro)

Coperta și ilustrația: Cristina Adam (www.cristinaadam.com)

Tehnoredactare: Marian Truță

Distribuție POD: MyBestseller.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BENTO, DINA

Destin de mamă : De ce s-a închis mama în baie? / Dina Bento. -
Vadu Pașii : Editura Ambra, 2021

ISBN 978-606-95091-6-6

159.9

Toate drepturile de reproducere, integral sau parțial, prin orice mijloace, inclusiv stocarea neautorizată în sisteme de căutare sunt rezervate. Reproducerea se poate face doar cu acordul scris al autorilor, cu excepția unor scurte pasaje/fragmente care pot constitui obiectul recenziilor și prezentărilor.

Servicii editoriale: Editura Virtuală

www.edituravirtuala.ro

redactia@edituravirtuala.ro

Tuturor mamelor care se îndoiesc de ele

Viața de mamă se naște în baie

Din momentul în care simțul acela pe care numai femeile îl au, cel care le transmite că sunt reduceri la magazinul preferat sau că mobila mutată invers exact acum, în acest moment, face dormitorul mai spațios, simțul acela care îi spune că starea de rău de dimineață nu e de la fasolea bătută mâncată aseară, din acest moment încolo, intratul în baie și nașterea vieții de mamă devin un fapt inevitabil.

Cele câteva picături de pipi pe care trebuie să le pui pe test ca să îți se confirme că tocmai ai intrat în minunatul tărâm al *mămiciei* nu au cum să se întâmple decât într-o toaletă, acasă, la serviciu sau la cumpărături, în funcție de cât de mari sunt așteptarea și nerăbdarea.

Ei spun că e nevoie doar de câteva picături, dar toate mamele știu că prospectul a fost făcut pentru prințese gingașe născute din flori și polen și că o femeie normală ajunsă la vârsta matură nu are cum să picure doi mililitri, că nici furnica nu face pipi cu pipeta. Tocmai de aceea, participanții activi la

întâmplarea fenomenului, lipsiți de al șaselea simț sau pe care îl au doar când apar oferte noi la undițele de la magazinul din piață, sunt anunțați printr-o petrecere surpriză, cu baloane și șampanie, în bucătărie sau în dormitor.

Nimeni nu vrea să facă pipi cu jet pe un test de sarcină pe care ar trebui să picuri câțiva mililitri, în timp ce spectatorii fac ochii mari plini de speranță.

Să-i lăsăm pe cei mai gingași dintre noi să creadă în povești cu prințese care se căsătoresc, fac copii și apoi trăiesc toți fericiți până la adânci bătrâneți, nu de alta, dar dacă ar fi să le spunem realitatea vieții Cenușăresei sau a Albei-ca-Zăpada din momentul în care intră-n baie fiindcă se simte rău și nu, nu e de la fasolea bătută de aseară, numărul de candidați la o viață de familie s-ar diminua considerabil.

Viața de mamă se naște în baie, iar baia va deveni din acel moment loc de relaxare, de întâlnire online cu colegii de serviciu, de meditație, de alăptat, de pelerinaj, de trimis mesaje sau de ascuns când te joci cu copiii „de-a v-ați ascunselea” și vrei să-i pui la o încercare grea, loc de vorbit cu clienții la telefon ca să nu se audă copiii certându-se, de băut un rosé la final de zi în timp ce bagi niște rufe la spălat, loc de terapie când te faci femeie la față și-ți crește stima de sine, centru SPA la domiciliu când apuci să stai în cadă mai mult de cinci minute, sală de spectacole și, de curând, potențială școală online.

Baia devine astfel locul cel mai important din casă, locul cel mai dorit, acolo unde mama nu mai merge niciodată singură, iar când totuși îi vine o idee năstrușnică și dispare preț de un pipi, mii de

voci se ridică spre eter, ca într-un concert rock gata să înceapă:

– Mamiii! De ce te-ai închis, mami, în baie?

După ce apar cele două liniuțe roz pe bucata de plastic aducătoare de fericire și împlinire, locul cunoscut și sub numele de „acolo unde și împăratul merge singur” se transformă în „acolo unde numai mama nu merge singură”. Lucru, de altfel, fascinant, pentru că înseamnă că mama este deasupra unui împărat pe scara ierarhică, cu alte cuvinte, mai presus de mama sunt doar cerul și universul.

Ceea ce este mai mult decât adevărat!

Ați văzut vreodată pe cineva să facă și mâncare, să spele, să calce, să meargă la serviciu, să facă permanent curat în casă, să-i ajute pe copii la teme, să-i ducă la opționale, să țină programul, să ordoneze uniforme și pachetele dimineța, să participe la ședințele cu părinții, să cumpere tot ce e nevoie pentru casă, să se joace cu copiii, să-i ducă în parc, să schimbe și becul la baie, să ducă și mașina la service, să nască și apoi s-o ia de la capăt?

N-ați văzut, pentru că nu există.

Mama este singura persoană care are capacitatea să meargă la baie cu spectatori, și nu pentru că așa vrea, ci pentru că, în momentul în care îndrăznește să închidă ușa după ea, se dezlănțuie potopul:

- Mami, unde e mami?
- Ce face mami?
- Sunt la baie.
- De ce te-ai dus la baie?
- De ce ai închis ușa?
- Ies imediat.

- Mami, poți să-mi tai un măr?
- Sunt la baie!
- Lasă baia și taie-mi un măr!
- Nu pot, sunt la baie!
- Ce faci la baie? Pipi sau caca?
- Cât mai stai?
- Aveți răbdare, ies în câteva minute.
- Ce mult durează la tine să mergi la baie!

E ca și cum totul s-ar prăbuși, iar mama ar fi responsabilă pentru sfârșitul lumii doar pentru că a mers singură la baie. Și-atunci, singura soluție pentru pacea universală a familiei este ca mama să-și facă viața mai ușoară și să taie bilete gratuite micilor ochișori curioși să afle ce face la baie.

Odată ce pe micul dispozitiv din plastic apar cele două liniuțe roz, baia devine un microunivers în care ia naștere mama cu pruncul ei. Sunt convingă că și Dumnezeu a vizitat-o pe Sfânta Maria tot prin zona băii, doar că pe vremea aceea toaleta arăta puțin mai bine decât toaletele noastre publice din parc, și atunci înțelegem reținerea Bibliei de a arăta fața sinceră a realității.

Odată cu primul pas făcut afară din baie, ținând în mână testul cu cele două liniuțe, pare că uităm care este nevoia primordială a mamei înainte să devină mamă: să fie bine cu ea însăși. Începem să uităm de noi, în beneficiul micuțului zâmbăreț din brațele noastre. Copilul nu vine să ne tulbure universul, ci, din contră, el vine să ne echilibreze, să ne amintească să nu uităm de noi, să ne iubim și mai mult și să ne apreciem pentru tot efortul pe care-l facem zi de zi ca să ținem familia unită.

În ciuda aparențelor, baia e conexiunea cu sinele